

[Ch. Petersen.]

At det er en meget omfattende Bemyndigelseslov, der her er Tale om, kan vi sikkert let blive enige om. Det er en Lov, der har Bud til os alle, en Lov, som utvivlsomt paa forskellig Maade vil komme til at berøre alle Landets Borgere, hvad enten det drejer sig om Erhvervslivets eller Forbrugernes Interesser. Som Forholdene er og kan antages at blive under den spændte Situation, der raader i Verden for Tiden, gaar Lovforslaget imidlertid ingenlunde for vidt med Hensyn til de Beføjelser, der vil blive givet Regeringen og de enkelte Ministre. Det er af største Vigtighed, at der gøres alt, hvad man kan, for saa vidt muligt at sikre en uforstyrret Fortsættelse af Forretninglivet og at sikre hele vor Samfundshusholdning, saa at der til enhver Tid saa hurtigt, som Forholdene gør det nødvendigt, kan foretages hvad der er muligt til Opretholdelse af Produktionen og til Befolkningens Forsyning med de vigtigste Livsformødenheder. Derfor maa vi gaa med til at give Regeringen ekstraordinær Fuldmagt til at træffe de Foranstaltninger, der af den anses for at være paa krævede til Fremme af de nævnte Formaal. Vi er jo ikke ukendte med denne Lovgivning; den falder nøje sammen med de ekstraordinære Love og Foranstaltninger, som det var nødvendigt at gennemføre i August 1914, og som dengang viste sig at være af stor Betydning for vort Lands Forsyning med Varer og for Varenes Fordeling samt ikke mindst til Bekæmpelse af alt for urimelige Prisstigninger paa de vigtigste Livsformødenheder.

Der er Grund til at takke den højtærede Handelsminister, fordi han saa hurtigt har taget Affære ved Fremsættelsen af det foreliggende Lovforslag, og jeg kan paa mit Partis og egne Vegne anbefale det til hurtig Behandling og Vedtagelse uforandret.

Hauch: Naar det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, medvirker ved Gennemførelsen af en Lovgivning af den Art, som ved det foreliggende Lovforslag søges indført her i Landet, er det paa Baggrund af de Begivenheder i Verden, som for Tiden er i Udvikling. Vi er ganske paa det rene med, at Vanskelighederne med Hensyn til Landets Forsyning med Varer gør det nødvendigt at have Indseende med, hvordan de Varer, der indføres her til Landet, anvendes og fordeles. Det er en given Sag, at det ikke kan være nogen Tilfredsstillelse at medvirke til Gennemførelsen af en Lovgivning, der i saa høj Grad kan medføre

Foranstaltninger, som er begrænsende for den enkelte Borgers Frihed, men vi erkender, at under de foreliggende Omstændigheder maa noget saadant foretages, og vi agter ikke fra vor Side at afvige fra Samarbejdet om at bringe vort Land ud af de Vanskeligheder, som den nuværende Tilstand har skabt og i Fremtiden kan skabe.

Under Lovforslagets Behandling i det høje Folketing er der fra Venstres Side blevet fremsat en Række Ønsker om Ændringer i det, og som Lovforslaget her foreligger, bærer det paa mange Punkter Vidne om den Indsats, som i saa Henseende er gjort fra mit Partis Side. Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Omtale af disse Enkeltheder, der er kun een Ting, jeg i den Henseende ønsker at pege paa, idet jeg samtidig tilføjer, at dersom denne Ændring ikke var blevet gennemført, kunde Lovforslaget i hvert Fald ikke have faaet min Stemme og jeg antager heller ikke mit Partis Stemmer. Det er Tilføjelsen om Begrænsningen af Lovens Gyldighed. Vi har alle i frisk Erindring, hvad Lovgivningen under den store Verdenskrig medførte af Vanskeligheder, da vi kom til Spørgsmaalet om, hvorvidt en Lovgivning af den Art fortsat var fornøden; og mit Parti lægger ganske overordentlig megen Vægt paa, at Rigsdagens Partier faar Lejlighed til at tage Stilling til Spørgsmaalet om, hvorvidt de vil tage et Medansvar for en Forlængelse ud over den Tidsfrist, der i Lovforslaget foreslaas fastsat. Mit Partis Stilling til en eventuel Forlængelse af Loven vil selvfølgelig i første Række være bestemt af, hvordan den Lov, der nu bliver vedtaget, administreres i den kommende Tid. Jeg har ikke Grund til at forudsætte, at man fra den høje Regerings Side vil administrere Loven paa anden Maade end i loyalt Samarbejde med alle de Faktorer, som berøres af den. Men en saa ubetinget Tillid nærer jeg ikke til den høje Regering og dens Administration, at jeg ud i en ubegrænset Fremtid vil være med til at give den en saadan Indflydelse og Magt, som dette Lovforslag tilsigter at lægge i dens Hænder. Det kunde jeg ikke tænke mig at være med til, og derfor lægger jeg afgørende Vægt paa, at Rigsdagens Partier faar Lejlighed til inden for en rimelig Tid — jeg kunde have ønsket, den havde været endnu kortere — at tage Stilling til, om den Administration, der føres i Henhold til den Myndighed, som Loven giver Ministeriet og Administrationen, udøves paa en saadan Maade, at vi ogsaa er i Stand til at kendes ved den.

I øvrigt ønsker jeg paa min Gruppes